

دانشگاه علوم
ریاضی

الگوریتم پیشرفته

استراتژی تحول و غلبه: کاهش مسئله (Problem Reduction)

دکتر حامد فهیمی

دانشگاه فردوسی
مشهد

مبحث کاهش مسئله یک استراتژی قدرتمند در طراحی الگوریتم‌ها و بخشی از رویکرد کلی تحول و غلبه (Transform-and-Conquer) است.

۱. تعریف و مفهوم کاهش مسئله

کاهش مسئله (Problem Reduction) یک استراتژی حل مسئله است که در آن، اگر نیاز به حل مسئله ۱ باشد، آن را به مسئله ۲ که روش حل آن مشخص است، کاهش می‌دهیم.

به بیان ساده، شما یک مسئله‌ی داده شده را به نمونه‌ای از یک مسئله‌ی دیگر تبدیل می‌کنید که می‌توان آن را با یک الگوریتم از پیش شناخته شده حل کرد.

- اهمیت عملی:** یک الگوریتم مبتنی بر کاهش، زمانی ارزش عملی دارد که اجرای آن (شامل کاهش مسئله ۱ به مسئله ۲ و سپس حل مسئله ۲) کارآمدتر از حل مستقیم مسئله ۱ باشد.
- اهمیت نظری:** این استراتژی در علوم کامپیوتر نظری نقش اساسی دارد و برای دسته‌بندی مسائل بر اساس پیچیدگی (که در نظریه NP-Complete مطرح می‌شود) استفاده می‌شود.

۲. مثال‌های کاربردی کاهش مسئله

این استراتژی در بسیاری از الگوریتم‌ها و حوزه‌های علوم کامپیوتر کاربرد دارد:

الف) محاسبه کمترین مضرب مشترک (lcm)

- مسئله اصلی:** محاسبه کمترین مضرب مشترک (Least Common Multiple) دو عدد صحیح مثبت m و n ، یعنی $\text{lcm}(m, n)$.
- روش کاهش:** به جای استفاده از روش‌های ناکارآمد مبتنی بر فاکتورگیری اول، این مسئله را به مسئله محاسبه بزرگترین مقسوم‌علیه مشترک (gcd - Greatest Common Divisor) کاهش می‌دهیم. الگوریتم اقلیدس یک روش بسیار کارآمد برای محاسبه $\text{gcd}(m, n)$ است.
- فرمول کاهش:**

$$\frac{m \cdot n}{\text{gcd}(m, n)} = \text{lcm}(m, n)$$

- مثال:** $\text{lcm}(24, 60)$: ابتدا $\text{gcd}(24, 60) = 12$ را محاسبه می‌کنیم. سپس $\text{lcm}(24, 60) = \frac{24 \cdot 60}{12} = 120$.
- کارایی:** از آنجا که الگوریتم اقلیدس برای gcd دارای کارایی زمانی $O(\log n)$ است، کارایی الگوریتم lcm مبتنی بر این کاهش نیز در همین کلاس خواهد بود.

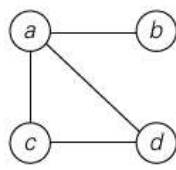
ب) شمارش مسیرها در یک گراف

- مسئله اصلی:** شمارش تعداد مسیرهای با طول k بین دو رأس (vertex) در یک گراف (جهت‌دار یا بدون جهت).
- روش کاهش:** این مسئله به محاسبه توان مناسبی از ماتریس مجاورت (Adjacency Matrix) گراف کاهش می‌یابد.
- قاعده کاهش:** تعداد مسیرهای مختلف با طول $k > 0$ از رأس i به رأس j ، برابر است با عنصر (i, j) -ام ماتریس A^k ، که در آن A ماتریس مجاورت گراف است.
- الگوریتم:** می‌توان از الگوریتم‌های توان‌رسانی دودویی که برای اعداد استفاده می‌شود، برای محاسبه A^k نیز استفاده کرد.

مثال خاص: شمارش مسیرها با ماتریس مجاورت

به عنوان یک مثال مشخص، **گراف شکل** را در نظر بگیرید. **ماتریس مجاورت** آن (A) و **مربع آن** (A^2)، به ترتیب، تعداد مسیرهای به طول ۱ و طول ۲ را بین رئوس متناظر گراف نشان می‌دهند.

به طور خاص، **سه مسیر** به طول ۲ وجود دارد که از رأس a شروع شده و به رأس a ختم می‌شوند: $(a - d - a)$ و $(a - c - a)$ ؛ اما تنها **یک مسیر** به طول ۲ از a به c وجود دارد که عبارت است از: $(a - d - c)$.

$$A = \begin{matrix} & \begin{matrix} a & b & c & d \end{matrix} \\ \begin{matrix} a \\ b \\ c \\ d \end{matrix} & \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

$$A^2 = \begin{matrix} & \begin{matrix} a & b & c & d \end{matrix} \\ \begin{matrix} a \\ b \\ c \\ d \end{matrix} & \begin{bmatrix} 3 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

A graph, its adjacency matrix A , and its square A^2 . The elements of A and A^2 indicate the numbers of paths of lengths 1 and 2, respectively.

ج) کاهش مسائل بهینه‌سازی (Optimization Problems)

مسائل بهینه‌سازی می‌توانند به دو دسته اصلی تقسیم شوند: **ماکزیم‌سازی** و **مینیم‌سازی**. این دو مسئله به راحتی به یکدیگر قابل کاهش هستند.

- کاهش مینیم‌سازی به ماکزیم‌سازی:

$$\max[-f(x)] = \min f(x)$$

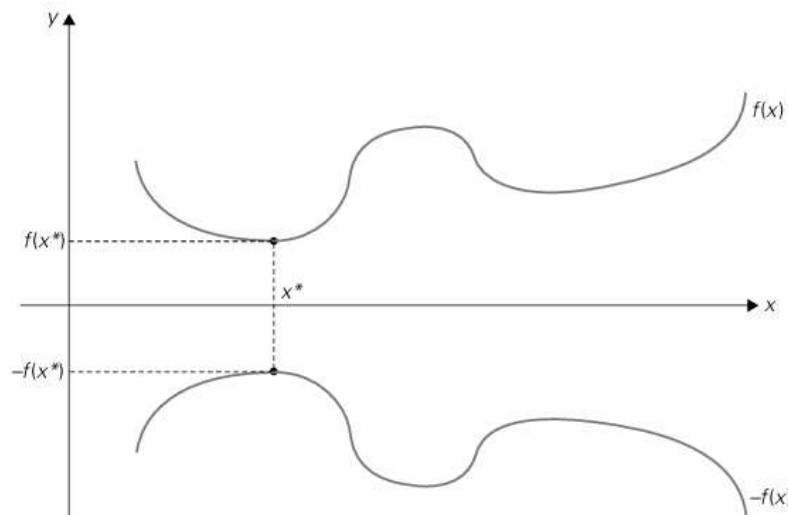
- توضیح: برای یافتن کمترین مقدار یک تابع $(f(x))$ ، می‌توان ابتدا بیشترین مقدار منفی آن $(\max[-f(x)])$ را پیدا کرد و سپس علامت نتیجه را تغییر داد.

- کاهش ماکزیم‌سازی به مینیم‌سازی:

$$\min[-f(x)] = \max f(x)$$

[

توجه (کاهش در حساب دیفرانسیل): رویه استاندارد حساب دیفرانسیل برای یافتن نقاط اکسترمم یک تابع $(f(x))$ نیز بر مبنای کاهش مسئله استوار است؛ به این صورت که مسئله بهینه‌سازی به **حل معادله‌ی** $0 = f'(x)$ (یافتن نقاط بحرانی) کاهش می‌یابد.

Relationship between minimization and maximization problems:
 $\min f(x) = -\max[-f(x)]$.

(مطالعه برنامه ریزی خطی آزاد است.)

د) برنامه‌ریزی خطی (Linear Programming)

- تعریف: مسئله‌ای که در آن به دنبال بهینه‌سازی (ماکزیم یا مینیم کردن) یک تابع خطی از چند متغیر، تحت محدودیت‌هایی به شکل معادلات خطی و نامعادلات خطی هستیم.

- **اهمیت کاهش:** بسیاری از مسائل تصمیم‌گیری بهینه (مانند زمانبندی خدمه، شبکه‌های حمل و نقل و برنامه‌ریزی تولید) می‌توانند به یک نمونه از مسئله برنامه‌ریزی خطی کاهش داده شوند.

- **فرم کلی مسئله:**

- ماکزیمم (یا مینیمم) کردن $\sum_{j=1}^n c_j x_j$
- تحت محدودیت‌های: b_i (یا \geq یا \leq) $a_{i1}x_1 + \dots + a_{in}x_n$ برای $i = 1, \dots, m$
- و محدودیت‌های عدم منفی بودن: $x_1 \geq 0, \dots, x_n \geq 0$

کاهش مسئله کوله‌پشتی (Knapsack Problem) به برنامه‌ریزی خطی:

- **مسئله کوله‌پشتی پیوسته (Continuous Knapsack Problem):** این مسئله به یک برنامه‌ریزی خطی استاندارد تبدیل می‌شود.
 - **هدف:** ماکزیمم کردن $\sum_{j=1}^n v_j x_j$ (کل ارزش)
 - **محدودیت‌ها:** $\sum_{j=1}^n w_j x_j \leq W$ (کل وزن کمتر از ظرفیت W) و $0 \leq x_j \leq 1$ (x_j کسر گرفته شده از شیء j است).
- **مسئله کوله‌پشتی صفر-یک (Knapsack Problem 1-0):** این مسئله به یک برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح (Integer Linear Programming) تبدیل می‌شود.
 - **هدف:** ماکزیمم کردن $\sum_{j=1}^n v_j x_j$
 - **محدودیت‌ها:** $\sum_{j=1}^n w_j x_j \leq W$ و $x_j \in \{0, 1\}$ (x_j یا شیء را می‌گیریم (۱) یا نمی‌گیریم (۰)).
 - **پیچیدگی:** این تغییر به ظاهر کوچک، پیچیدگی مسئله را به شدت افزایش می‌دهد و یافتن الگوریتم زمان چندجمله‌ای برای حل یک نمونه دلخواه از برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح، هنوز یک مسئله باز است.

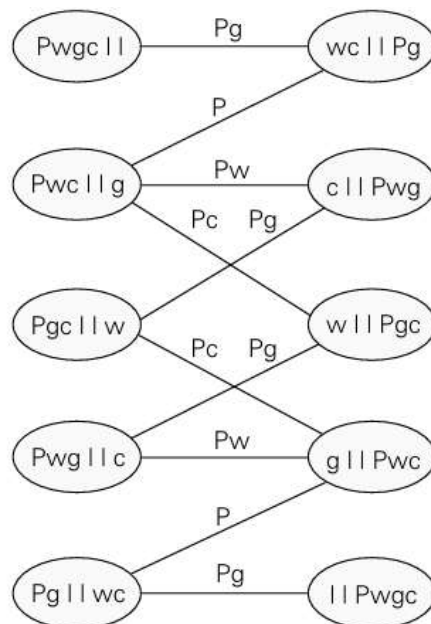
ه) کاهش به مسائل گراف (State-Space Graphs)

بسیاری از معماها و بازی‌ها با استفاده از کاهش به مسائل گراف حل می‌شوند.

- **گراف فضای حالت (State-Space Graph):** در این نوع کاهش:
 - **رأس‌ها (Vertices):** نمایانگر حالت‌های (وضعیت‌های) ممکن مسئله هستند.
 - **یال‌ها (Edges):** نمایانگر انتقال‌های مجاز بین حالت‌ها هستند.
 - **حل مسئله:** تبدیل می‌شود به یافتن یک مسیر (Path) از رأس حالت اولیه (Initial State) به رأس حالت هدف (Goal State).

مثال: معمای دهقان، گرگ، بز و کلم (The River-Crossing Puzzle)

- **مسئله:** دهقانی باید یک گرگ، یک بز و یک کلم را به آن طرف رودخانه ببرد. قایق فقط ظرفیت دهقان و یک شیء دیگر را دارد. در غیاب دهقان، گرگ بز را می‌خورد و بز کلم را، راه حلی پیدا کنید.
- **کاهش:** با رسم گراف فضای حالت (مانند شکل) که رأس‌های آن وضعیت‌های ایمن (مانند $||Pwgc$ یا $Pwgc||$) و یال‌های آن حرکت‌های مجاز هستند، مسئله به یافتن مسیر از حالت اولیه ($||Pwgc$) به حالت هدف ($Pwgc||$) کاهش می‌یابد.
- **راه حل:** در این گراف، دو مسیر ساده مجزا با طول حداقل (۷ عبور از رودخانه) وجود دارد.

State-space graph for the peasant, wolf, goat, and cabbage puzzle.

۳. تمرین‌های حل شده

تمرین ۱: اثبات رابطه gcd و lcm

سؤال: تساوی $\text{lcm}(m, n) = \frac{m \cdot n}{\text{gcd}(m, n)}$ را که زیربنای الگوریتم $\text{lcm}(m, n)$ است، اثبات کنید.

حل:

از تجزیه اعداد به عوامل اول استفاده می‌کنیم. فرض کنید تجزیه اول m و n به صورت زیر باشد:

$$m = p_1^{\alpha_1} p_2^{\alpha_2} \dots p_k^{\alpha_k}$$

$$n = p_1^{\beta_1} p_2^{\beta_2} \dots p_k^{\beta_k}$$

که در آن تمام عوامل اول مشترک یا منحصر به فرد m و n هستند و $\alpha_i, \beta_i \geq 0$.

فرمول‌های gcd و lcm با استفاده از توان‌های عوامل اول به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\text{gcd}(m, n) = p_1^{\min(\alpha_1, \beta_1)} p_2^{\min(\alpha_2, \beta_2)} \dots p_k^{\min(\alpha_k, \beta_k)}$$

$$\text{lcm}(m, n) = p_1^{\max(\alpha_1, \beta_1)} p_2^{\max(\alpha_2, \beta_2)} \dots p_k^{\max(\alpha_k, \beta_k)}$$

اکنون حاصل ضرب $\text{gcd}(m, n) \cdot \text{lcm}(m, n)$ را محاسبه می‌کنیم:

$$\text{gcd}(m, n) \cdot \text{lcm}(m, n) = p_1^{\min(\alpha_1, \beta_1) + \max(\alpha_1, \beta_1)} \dots p_k^{\min(\alpha_k, \beta_k) + \max(\alpha_k, \beta_k)}$$

ما می‌دانیم که برای هر دو عدد دلخواه a و b :

$$\min(a, b) + \max(a, b) = a + b$$

بنابراین، توان هر عامل اول p_i در حاصل ضرب، برابر با مجموع توان‌های آن عامل در m و n خواهد بود $(\alpha_i + \beta_i)$:

$$\text{gcd}(m, n) \cdot \text{lcm}(m, n) = p_1^{\alpha_1 + \beta_1} \dots p_k^{\alpha_k + \beta_k}$$

$$\text{gcd}(m, n) \cdot \text{lcm}(m, n) = (p_1^{\alpha_1} \dots p_k^{\alpha_k}) \cdot (p_1^{\beta_1} \dots p_k^{\beta_k})$$

$$\text{gcd}(m, n) \cdot \text{lcm}(m, n) = m \cdot n$$

با تقسیم طرفین بر $\text{gcd}(m, n)$ ، تساوی اثبات می‌شود:

$$\text{lcm}(m, n) = \frac{m \cdot n}{\text{gcd}(m, n)}$$

تمرین ۲: پیاده‌سازی پشته با استفاده از صف

سؤال: پشته (Stack) از اصل آخرین ورودی، اولین خروجی (LIFO) پیروی می‌کند. صف (Queue) از اصل اولین ورودی، اولین خروجی (FIFO) پیروی می‌کند. چگونه می‌توانید عملیات‌های Push (اضافه کردن) و Pop (حذف کردن) یک پشته را با استفاده از عملیات‌های Insert (یا Enqueue) و Delete (یا Dequeue) یک صف پیاده‌سازی کنید؟

حل (کاهش عملیات پشته به عملیات صف):

برای پیاده‌سازی یک پشته با استفاده از دو صف (Q_1 و Q_2)، می‌توان عملیات **Push** را کارآمد ($O(1)$) و عملیات **Pop** را ناکارآمد ($O(N)$) طراحی کرد.

عملیات **Push** (اضافه کردن به پشته):

هدف این است که عنصر جدید، اولین عنصری باشد که در عملیات **Pop** بعدی حذف می‌شود (LIFO).

1. عنصر جدید (x) را به صف اصلی (Q_1) اضافه کنید.

• تابع: $\text{Insert}(Q_1, x)$

• پیچیدگی: $O(1)$

عملیات **Pop** (حذف از پشته):

هدف این است که آخرین عنصر اضافه‌شده به پشته (که اکنون در انتهای صف Q_1 است) حذف شود.

1. تمام عناصر صف Q_1 ، به جز آخرین عنصر، را به صف کمکی (Q_2) منتقل کنید.

• تا زمانی که اندازه Q_1 بزرگتر از ۱ است:

◦ $y = \text{Delete}(Q_1)$

◦ $\text{Insert}(Q_2, y)$

2. عنصری که در Q_1 باقی مانده (که آخرین عنصر اضافه‌شده به پشته است)، همان عنصر مورد نیاز برای **Pop** است. آن را حذف کرده و برگردانید.

• $x = \text{Delete}(Q_1)$

3. نقش صف‌ها را جابجا کنید. (نام Q_1 و Q_2 را عوض کنید) تا Q_1 دوباره صف اصلی باشد.

پیچیدگی: عملیات **Push** در زمان ثابت ($O(1)$) و عملیات **Pop** در زمان خطی ($O(N)$) انجام می‌شود، که N تعداد عناصر موجود در پشته است. این یک نمونه از کاهش مسئله با تریدآف در کارایی عملیات‌ها است.